

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 10C/271/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813204266
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8813204266.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Milanom Vaľušom v právnej veci žalobcu: General Factoring, a.s., Košická 56, 821 08 Bratislava, IČO: 35 838 825, zast. HMG & PARTNERS, s.r.o., Štefanovičova 12, 811 04 Bratislava, IČO: 35 885 459, proti žalovanému: M. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. Č.. XXX, XXX XX H., U..Č.: I. S. Č.. XX, XXX XX H., za účasti za účasti osobitného subjektu konania na strane žalovaného: OZ Právna pomoc spotrebiteľom, zast. JUDr. Ladislav Mikluš, advokát, Budapeštianska 8, 040 13 Košice, o zaplatenie 2.933,11 eur s prísl. takto

rozhodol:

Súd konanie z a s t a v u j e pokiaľ sa týka žaloby žalobcu ohľadom zaplatenia istiny nad sumu 237 eur, riadneho úroku vo výške 12,10% ročne z istiny 2.445,03 eur od 22.12.2010 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 9% ročne z istiny nad 237 eur od 22.12.2010 do zaplatenia.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 218,74 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 214,68 eur odo dňa 21.10.2010 do zaplatenia a to všetko do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu žalobcu, čo do zvyšku z a m i e t a .

Žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi súd p r i z n á v a náhradu trov konania, výška ktorých bude uvedená v uznesení, po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 2.933,11 eur, úrok riadny vo výške 12,10% p. a. z istiny 2.445,03 eur od 22.12.2010 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9,00% p. a. z istiny 2.445,03 eur od 22.12.2010 do zaplatenia, trovy konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že predmetná pohľadávka bola na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010 postúpená spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., na žalobcu. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené listom „Oznámenie o postúpení pohľadávky“ zo dňa 28.12.2010. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 28.10.2005 Zmluvu o splátkovom úvere č. 0561389802 (ďalej len „zmluva o úvere“), na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 1.659,70 eur (50.000,- Sk), pri úrokovej sadzbe 12,10% ročne. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splácať mesačnou splátkou vo výške 38,77 eur (1.168,- Sk) vždy k 20.dňu toho ktorého mesiaca. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá zmluvnými stranami na termín 20.11.2005 a konečná splatnosť úveru na termín 20.10.2010. Žalovaný bol povinný splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase, v stanovenom čase platiť úroky, poplatky dohodnuté v zmluve, ďalšie poplatky a náklady spojené s úverom a dodržiavať dohodnuté podmienky. Podmienky čerpania úveru, spôsob, výška, termíny splácania úveru, zabezpečenie úveru, podmienky pri neplnení a ďalšie

náležitosti boli dojednané v Zmluve o úvere. Žalovaný svoj záväzok vyplývajúci zo Zmluvy o úvere neplnil a poskytnutý úver nesplatil ani do dňa dohodnutej konečnej splatnosti, t.j. do 20.10.2010. Vzhľadom k tomu, že po postúpení pohľadávky na žalobcu neboli zaplatené na úhradu predmetnej pohľadávky žiadne platby, žalobca sa pridržiava vyčíslenia pohľadávky poskytnutého právnym predchodcom žalobcu pri postúpení pohľadávky. Podľa vyčíslenia pohľadávky poskytnutého právnym predchodcom žalobcu ku dňu 21.12.2010 bol celkový zostatok v sume 2.933,11 eur pozostávajúci z istiny 2.445,03 eur, riadneho úroku v zmysle zmluvy v sume 55,37 eur a úrokov z omeškania v sume 432,71 eur.

3. Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami, Zmluvou o splátkovom úvere, Zmluvou o postúpení pohľadávok, vyjadreniami zástupcu žalobcu, vyjadreniami osobitného subjektu konania (vedľajší účastník), uznesením Okresného súdu vo Vranove nad Topľou, ktorým súd zamietol námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníka do konania, odvolaním zást. žalobcu, uznesením Krajského súdu v Prešove, Správmi o pobyte žalovaného z REGOB a zistil nasledovný skutkový stav:

5. Zástupca žalobcu vo svojom vyjadrení zo dňa 28.10.2014 žiadal úpravu petitu návrhu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 17.04.2014, a to tak, že žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu vo výške 237,- eur, úrok z omeškania vo výške 9,00% ročne z istiny 232,62 eur od 21.10.2010 do zaplatenia, ako aj trovy konania. Uplatnil si teda nepremiľčané splátky počnúc splátkou splatnou dňa 20.05.2010 do 20.10.2010, v celkovej sume 232,62 eur. Súčasne si uplatnil aj úroky z omeškania z jednotlivých splátok, ktoré taktiež nie je možné považovať za premlčané. Úroky z omeškania z jednotlivých splátok spolu predstavujú sumu 4,38 eur. Ďalej uviedol, že žalovanému bolo reálne poskytnutých 1.659,70 eur. Táto skutočnosť vyplýva z výpisu z úverového účtu, kde dňa 28.10.2005 došlo zo strany žalovaného k čerpaniu úveru v sume 1.659,70 eur. Žalovaný bol zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0561389802 povinný splácať daný úver mesačnými splátkami vo výške 38,77 eur. Na úvere celkom zaplatil 653,52 eur, t. j. 16 celých a jednu necelú splátku. Konečná splatnosť úveru bola v zmysle čl. I zmluvy stanovená ku dňu 20.10.2010, k vyhláseniu okamžitej splatnosti nedošlo. Žalovaný uhradil poslednú splátku dňa 08.03.2007, a teda po konečnej splatnosti, ani po postúpení pohľadávky, neboli na účet žalobcu pripísané žiadne úhrady.

6. Postupca G. G., Z.G., ako veriteľ a žalovaný ako dlžník, uzavreli dňa 28.10.2005 v súlade s ust. § 497 až § 507 Obchodného zákonníka Zmluvu o splátkovom úvere č. 0561389802. Podľa článku I. zmluvy, predmetom zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru bankou dlžníkovi v sume, mene a za podmienok dohodnutých v tejto zmluve o úvere. Výška úveru bola 1.659,70 eur (50.000,- Sk), úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 12,10% p. a., splatnosť úveru bola dohodnutá formou mesačných splátok vo výške 38,77 eur (1.168,- Sk) splatných k 20. dňu v mesiaci, splatnosť prvej splátky bola dňa 20.11.2005 a konečná splatnosť úveru dňa 20.10.2010.

7. Podľa článku V, bod. 2, dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami veriteľa, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Súčasne vyhlasuje, že sa oboznámil so Sadzobníkom a súhlasí s ním, pričom pre účely Zmluvy sa VOP rozumejú Všeobecné Obchodné podmienky vydané veriteľom s účinnosťou od 01.08.2002.

8. V zmysle článku V., bod 3 a 4 zmluvy, všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v Zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami VOP, ktoré sú v súčasťou zmluvy, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí. Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú, podľa § 262 Obchodného zákonníka, spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka.

9. Podľa článku 7, bod 7.2.4. Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“), banka poskytne splátkový úver, t. j. peňažné prostriedky do výšky určenej v zmluve o úvere a po splnení podmienok uvedených v zmluve o úvere, a to takým spôsobom, že pripíše peňažné prostriedky v prospech účtu klienta uvedeného v základných podmienkach zmluvy o úvere. Vrátanie poskytnutých peňažných prostriedkov a úrokov sa uskutoční formou splátok klienta.

10. Ako vyplýva z článku 7, body 7.3.2., 7.3.3. VOP, pohľadávku z úveru, ktorá sa skladá z istiny, jej súčasti a príslušenstva spláca klient pravidelnými splátkami, periodicitou dohodnutou v základných podmienkach zmluvy o úvere. Splátka je uhradená v čas, ak je pripísaná na účet Banky najneskôr v deň splatnosti splátky a Banka má možnosť s poukázanou sumou nakladať.

11. Podľa článku 7, bod 7.4.2. VOP, úver sa úročí denne odo dňa poskytnutia úveru (vrátane) do dňa predchádzajúceho dňu splatenia úveru. Klient je povinný zaplatiť banke úroky z úveru v posledný deň každého úrokového obdobia, t. j. časového obdobia dohodnutého v zmluve o úvere, resp. spôsobom v nej dohodnutým, počas ktorého sú Bankou účtované úroky, na konci ktorého sú úroky splatné a po ktorom môže nasledovať ďalšie úrokové obdobie.

12. V zmysle článku 7, bod 7.6.1. VOP, ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta alebo ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, banka je oprávnená a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti, b) vypovedať zmluvu o úvere, alebo od nej odstúpiť. Účinnosť výpovede banky nastáva okamžite, bez výpovednej lehoty, dňom doručenia klientovi. Odstúpením od zmluvy o úvere nezaniká záväzok klienta splatiť pohľadávku banky vrátane jej príslušenstva.

13. Začiatok plynutia premlčacej doby je potrebné stanoviť v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

14. Nepremičuje sa teda celý dlh naraz, ale každá jednotlivá splátka úveru má samostatnú trojročnú premlčaciu dobu. Vzhľadom na skutočnosť, že žaloba bola podaná na súde dňa 22.04.2013, jedná sa o splátky splatné najneskôr 22.04.2010. Nepremičanými splátkami tak sú splátky splatné tri roky spätne od podania žaloby. Keďže v danom prípade bola splatnosť jednotlivých splátok dohodnutá k 20. dňu v mesiaci, nepremičanými splátkami sú tie, ktoré sú splatné odo dňa 20.05.2010 do 20.10.2010 (deň konečnej splatnosti úveru).

15. Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročnej podľa Obchodného zákonníka, súd poukazuje na výklad uvedený vyššie a zároveň na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/105/2013 zo dňa 10.12.2013, podľa ktorého „...súd so zreteľom na uvedené nevidí dôvod na vylúčenie aplikácie priaznivejšieho ustanovenia o premlčacej dobe trojročnej podľa Občianskeho zákonníka oproti premlčacej dobe štvorročnej typickej podľa Obchodného zákonníka, a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 OZ. Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva úpravu premlčania má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia (porov. tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.01.2011 sp. zn. 5MCdo/20/2009).“

16. Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

17. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

18. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

20. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (§53 ods. 4 Občianskeho zákonníka).

21. Podľa § 54 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

22. V zmysle § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

23. Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od firmy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

24. Ako vyplýva z § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ môže postúpiť pohľadávku, ale ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu (Občiansky zákonník).

25. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

26. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškania s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Ako vyplýva z § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

28. Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (§39 Občianskeho zákonníka).

29. Podľa § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

30. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

31. Podľa § 111 Občianskeho zákonníka, zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

32. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

33. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky

zákoník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

34. V zmysle článku 3 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách Zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

35. Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C- 240/98 a C- 244/ 98, z ktorého je zrejmé aj obligatórnosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kedy bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

36. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že k uzatvoreniu Zmluvy o splátkovom úvere medzi účastníkmi konania došlo dňa 28.10.2005, pričom bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 1.659,70 eur, úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 12,10% p. a. , splatnosť úveru bola dohodnutá formou mesačných splátok vo výške 38,77 eur (1.168,- Sk) splatných k 20. dňu v mesiaci, splatnosť prvej splátky bola dňa 20.11.2005 a konečná splatnosť úveru dňa 20.10.2010.

37. V danom prípade, keďže ide o zmluvu spotrebiteľskú, súd sa zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorý činil 12,10% p.a..

38. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009).

39. Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konania bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 - 5 rokov v decembri 2005 činil úrok 12,61 % p.a.. Z toho je zrejmé, že ročný úrok dohodnutý medzi účastníkmi v danom neprevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za primeranú a v súlade s dobrými mravmi.

40. Súd uznesením, č.k. 10C/271/2013 - 99 dňa 11.06.2015, zamietol námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva OZ Právna pomoc spotrebiteľom. Krajský súd v Prešove, uznesením č.k. 23Co/298/2015-122 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie.

41. Začiatok plynutia premlčacej doby je potrebné stanoviť v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

42. Súd má za to, že nepremlčuje sa teda celý dlh naraz, ale každá jednotlivá splátka úveru má samostatnú trojročnú premlčaciu dobu. Vzhľadom na skutočnosť, že žaloba bola podaná na súde dňa 22.04.2013, jedná sa o splátky splatné najneskôr 22.04.2010. Nepremlčanými splátkami tak sú splátky splatné tri roky späťne od podania žaloby. Keďže v danom prípade bola splatnosť jednotlivých splátok dohodnutá k 20. dňu v mesiaci, nepremlčanými splátkami sú tie, ktoré sú splatné odo dňa 20.05.2010 do 20.10.2010.

43. V zmysle VOP klient splácal pohľadávku z úveru, ktorá sa skladala z istiny, jej súčastí a príslušenstva, teda súčasťou dojednanej výšky splátky bol aj poplatok za správu úveru v sume 1,99 eur (60 Sk) mesačne od 31.01.2009. Od 20.10.2010 bola výška poplatku za správu úveru v sume 2,99 eur. Potom splátka istiny a úroku z úveru po odpočítaní poplatku za správu úveru v sume 2,99 eur predstavuje sumu 35,78 eur (výška splátky 38,77 eur - poplatok 2,99 eur) a keďže žalobca má nárok na 6 nepremlčaných splátok, pričom nepremlčanými boli splátky, ktoré sú splatné odo dňa 20.05.2010 do 20.10.2010 každá v sume 35,78 eur, súd vyčíslil pohľadávku z úveru vo výške 214,68 eur, a čo do zvyšku žalobu zamietol.

44. Čo sa týka poplatku za správu úveru, tak v zmysle zmluvy bol žalovaný ako klient povinný platiť banke poplatok za správu úveru v sume 1,99 eur mesačne a od 20.10.2010 poplatok vo výške 2,99 eur.

45. Ako vyplýva z § 2 písm. e) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru, okrem úrokov.

46. V zmysle § 37 ods. 21 zákona NR SR č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o bankách“) banke, zahraničnej banke a pobočke zahraničnej banky sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka, osobitného zákona alebo osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa.

47. Zákaz podľa ustanovenia § 37 ods. 21 sa prvýkrát uplatní na úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu, splatnú po 9. júni 2013 (§ 122s ods. 4 Zákona o bankách).

48. Z vyššie citovanej úpravy obsiahnutej v Zákone o bankách vyplýva, že účinnosťou novely č. 132/2013 od 10.6. 2013 priamo zákon zakazuje bankám požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie úverových účtov. Možno konštatovať, že predmetná novelizácia bola akýmsi vyvrcholením v podobe zákonnej úpravy zákazu žiadania poplatkov za vedenie úverových účtov ako účtov, ktoré vznikajú na základe úverového vzťahu, ale ľuďom nič neprinášajú a sú dôležité iba pre finančné inštitúcie.

49. V danej právnej veci sa jedná o poplatok, ktorý mal byť dojednaný a jednotlivé zložky sa stali splatnými ako súčasť splátky úveru pred uvedenou novelou zákona o bankách. Súd však predmetné dojednanie o poplatku za vedenie úveru podrobil súdnej kontrole v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a predmetné dojednanie súd vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Je nesporné, že žalovaný ako klient a dlžník z úverového vzťahu bol povinný platiť žalobcovi ako veriteľovi poplatok za správu úveru. Teda laicky povedané a rovnako asi aj chápané priemerným spotrebiteľom, žalovaný bol povinný platiť žalobcovi ako veriteľovi za to, že tento pre svoju vlastnú potrebu vykonával akúsi správu úverového účtu, teda sledoval prijatie splátok, prípadné omeškania alebo iné pohyby na účte. Súd má za to, že keď žalobca ako veriteľ poskytol žalovaným ako dlžníkom úver, bolo len v jeho kompetencii, ako sa rozhodne predmetný úver spravovať, no je neprípustné, aby náklady s takouto činnosťou znášali žalovaní ako spotrebiteľia, ktorí predsa za poskytnutie úveru, resp. konkrétnej finančnej čiastky zaplatili

žalobcovi ako veriteľovi odplatu vo forme úroku z úveru a preto na žalovaných ako spotrebiteľov a dlžníka nemožno prenášať úhradu takýchto nákladov. Zákon o spotrebiteľských úveroch hovorí o poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, no nemožno prijať záver, že pod takto definovaný pojem poplatku možno subsumovať akúkoľvek sumu určenú veriteľom predstavujúci úhradu jeho nákladov, pričom sa jedná o poplatok a úhradu predmetnej sumy, za ktoré spotrebiteľovi nie je poskytované žiadne protiplnenie, keď žalovaným zrejme nebol poskytovaný výpis z predmetného úverového účtu a ani nemali prístup k informáciám a údajom vedených na účte, teda jednalo sa čisto o administratívno-technické údaje pre žalobcu ako veriteľa. Na základe uvedeného potom súd nárok žalobcu na zaplatenie tejto časti nároku tak ako je uvedené vyššie zamietol.

50. Súd má za to, že žalobca má nárok na úroky z premičania z jednotlivých nepremičaných splátok, ale vo výške 4,06 eur, nakoľko má za to, že výška splátky po odrátaní poplatkov je 35,78 eur. Z toho vyplýva, že žalobcovi vznikne nárok na zaplatenie sumy 218,74 eur (za splátky 214,68 eur + za úroky z premičania jednotlivých splátok 4,06 eur).

51. V časti úrokov z omeškania súd žalovaného zaviazal k zaplateniu úrokov z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy nepremičaných splátok vo výške 214,68 eur od 21.11.2010 do zaplatenia, ako to požadoval žalobca, ktorý úrok z omeškania je v súlade s § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase, kedy došlo k omeškaniu.

52. Zástupca žalobcu vo svojom vyjadrení zo dňa 28.10.2014 žiadal úpravu petitu návrhu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 17.04.2014, a to tak, že žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu vo výške 237,- eur, úrok z omeškania vo výške 9,00% ročne z istiny 232,62 eur od 21.10.2010 do zaplatenia, ako aj trovy konania.

53. Podľa § 139 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), žalobca môže počas konania so súhlasom súdu meniť žalobu.

54. Podľa § 140, § 141, § 142 CSP, zmena žaloby je návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo. Zmenou žaloby je i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe. Za zmenu žaloby sa nepovažuje úkon žalobcu, ktorým mení uplatnený nárok, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Ak zmena žaloby nastala pred jej doručením žalovanému, koná súd o zmenenej žalobe bez rozhodovania o pripustení zmeny žaloby okrem prípadu, keď súd rozhoduje podľa § 143 ods. 2. O pripustnosti zmeny žaloby súd rozhodne spravidla na pojednávaní, na ktorom bola zmena navrhnutá, alebo na pojednávaní, ktoré nasleduje bezprostredne po tom, ako bola zmena žaloby uplatnená podaním mimo pojednávania. Uznesenie, ktorým súd pripustil zmenu žaloby, doručuje súd subjektom, ak neboli prítomní na pojednávaní, na ktorom nastala zmena, do vlastných rúk. Súd nepripustí zmenu žaloby, ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe. Súd nepripustí zmenu žaloby ani vtedy, ak by na konanie o zmenenej žalobe bol vecne alebo kauzálne príslušný iný súd. Ak súd nepripustí zmenu žaloby, pokračuje v konaní o pôvodnej žalobe.

55. Súd na základe týchto skutočností posúdil žiadosť žalobcu o úpravu petitu a rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

56. Podľa § 251 Civilného sporového poriadku, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

57. Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu k veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

58. Podľa § 262 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

59. Čo sa týka osobitného subjektu konania, ktorý vystupoval na strane žalovaného, jeho nárok na náhradu trov konania sa odvíja od úspechu, resp. neúspechu účastníka, na strane ktorého v konaní vystupuje. V súvislosti s účinnosťou nového civilného procesného kódexu, zák. č.160/2015 Z. z. (ďalej len CSP), počnúc dňom 01.07.2016, Inštitút osobitného subjektu konania podľa § 95 CSP, zodpovedá pôvodnej právnej úprave inštitútu vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 O.s.p.. Spotrebiteľské združenia vystupujú v zmysle § 93 ods. 2 O.s.p., účinného do 30.06.2016, v procesnom postavení vedľajšieho účastníka. Počnúc dňom 01.07.2016, spotrebiteľské združenia vystupujú v prebiehajúcich súdnych konaniach, v súlade s § 95 CSP naďalej, už pod novým procesným označením, osobitný subjekt konania.

60. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.